nivý stupeň dolovací možnosti a připravuje racionelní dolování, jsou připočítatelny dle § 9 č. 1 ř. dávk.

Žal. úřadu náleželo tudíž, aby vyloučil především náklady na stroje, nástroje a nářadí, které byly smlouvou prodány za 125.000 K a poté, aby nehledě k tomu, zda jednotlivé náklady byly učiněny již v době provozu dolů a k tomu, zda byly kryty výnosem z dolování, za účasti st-le přesně vyšetřil a zjistil, zdali a které jednotlivé náklady ve stížnosti k tomuto soudu uvedené byly objektivně způsobilé umožniti a připraviti racionelní dolování, zvýšiti těžbu a tím zvýšiti i hodnotu dolu samého, aby vzal zřetel na dovozné a mzdy týkající se nákladů, u nichž jejich způsobilost ve zmíněném smyslu bude zjištěna, a teprve dle výsledku tohoto řízení rozhodl o připočítatelnosti nákladů st-lem účtovaných ve smyslu § 9 č. 1 č. ř. d. Poněvadž žalovaný úřad opomenul tak učiniti, trpí provedené řízení podstatnými vadami, kteréž způsobeny byly nesprávným posouzením věci po stránce právní a bylo proto nař. rozhodnutí, pokud jím odepřeno bylo uznání přípočtů, zrušiti pro nezákonnost.

Č. 5474.

Živnostenské právo: Nezakládá nespolehlivost majitele hostinské koncese, nevyžádá-li si od pořadatelů schůze v jeho živn. místnostech konané doklady o tom, že schůze byla řádně ohlášena.

(Nález ze dne 11. března 1926 č. 4941.)

Věc: Eduard S. v L. (adv. Dr. Rud. Freudenfeld z Liberce) proti ministerstvu obchodu o písemnou výstrahu dle § 139 živn. řádu.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Osp-é v L. bylo oznámeno, že v hostinských místnostech radničního sklepa v L. konány byly u úřadu neohlášené schůze, na nichž byly činěny projevy protistátní. Se zřetelem k tomu byla st-li, v jehož hostinských a výčepních místnostech se tyto schůze konaly, dána výměrem tohoto úřadu ze 6. června 1923 písemná výstraha ve smyslu §u 139, odst. 2, lit. b) ž. ř., ježto tyto neohlášené schůze trpěl, kteréžto jednání je na újmu jeho spolehlivosti k provozování živnosti hostinské a výčepnické. Výměr tento byl nař. rozhodnutím pořadem instančním potvrzen s tím, že st-l, opomenuv vyžádati si od pořadatelů schůze doklady o tom, že schůze byla řádně ohlášena, dopustil se skutku, který je na úkor spolehlivosti.

O stížnosti uvážil nss toto:

Živn. řád předepisuje v § 23, že pro nastoupení živnosti koncesované vyžaduje se spolehlivost a to spolehlivost se zřetelem k živnosti, o niž jde. Pokud jde o živnost hostinskou a výčepnickou, jest požadavek spolehlivosti ještě zvláště předepsán v 1. odst. § 18 ž. ř. Pojem spolehlivosti v zákoně definován není. V 2. odst. § 18 stanoví se, že koncesi jest odepříti, svědčí-li proti žadateli o koncesi nebo proti členům jeho rodiny, kteří žijí se žadatelem v rodinném svazku, takové skutečnosti, jež oprávňují k doměnce, že by živnosti bylo zneužíváno k podpoře zapovězené

hry, přechovávačství, nemravnosti neb opilství. Jsou tedy v 2. odst. § 18 ž. ř. uvedeny určité případy, ve kterých se pokládá nedostatek spolehlivosti za daný. Avšak výpočtem těchto případů není pojem o spolehlivosti vzhledem k živnosti hostinské a výčepnické vyčerpán, neboť jak z 1. a 2. odst. § 18 vyplývá, jsou tam uvedeny jen určité případy, které zákonodárce chtěl zvláště vyznačiti. Není-li však v zákoně pojem spolehlivosti definován, nezbývá než vykládati jej v každém jednotlivém případě zvláště, hledíc zejména k podstatě té které živnosti.

V daném případě shledal úřad, že zákonem požadovaná spolehlivost st-lova jest uvedena v pochybnost tím, že opomenul od pořadatelů schůze v jeho místnosti konané vyžádati si doklady o tom, že schůze byla dle zákona ohlášena. Úřad sám nevychází z toho, že by byl st-l konání schůze podle zjištění úřadu nelegálně svolané přímo podporoval. Povinnost, již úřad takto st-li nepřímo ukládá, nelze z podstaty živnosti, o kterou jde, dovoditi, a nelze ani v předpisech živn. řádu, ani v zákoně shromažďovacím a spolčovacím nalézti positivního ustanovení, které by majiteli živnosti hostinské a výčepnické takovou povinnost ukládalo. Z povahy věci právě naopak vysvítá, že majitel živnosti hostinské, když dává své místnosti k pořádání schůze k disposici, nemá mnohdy ani možnosti a jak stížnost právem vytýká, ani způsobilosti posouditi, zdali v tom kterém případě jde o nějaké shromáždění ve smyslu zákona shromažďovacího a zvláště o schůzi, kterou náleží předem ohlásiti.

Jestliže úřad jedině v tom, že st-l opomenul přesvědčiti se, že schůze v jeho místnostech konaná byla dle zákona ohlášena, spatřoval moment, který by mohl spolehlivost st-lovu vzhledem k živnosti host. a výč. uvésti v pochybnost, založil své rozhodnutí na právním názoru, že taková povinnost jest majiteli živnosti hostinské uložena, kterýžto názor jest však — jak bylo dovozeno — mylný.

Č. 5475.

Živnostenské právo. — Zdravotnictví: I. * Vydávajíce tržní řády pro dobytčí trhy na základě § 9 zák. o dobytčích morech ze 6. srpna 1909 čís. 177 ř. z. jsou úřady tam uváděné také oprávněny stanoviti tarif pro tržní poplatky; usnesením obce o výši poplatků nejsou při tom vázány. — II. * Vydává-li úřad tržní řád pro dobytčí trhy na základě § 9 cit. zák., stačí, vyslechl-li obecní radu; slyšení obecního zastupitelstva není třeba (§ 7 obecní novely ze 7. února 1919 č. 76 Sb.). — III. Pro výši poplatků tržních není rozhodným ani stav obecních financí ani cena tržního předmětu.

(Nález ze dne 11. března 1926 č. 4999.)

Věc: Městská rada v H. proti ministerstvu obchodu o tržní poplatky.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Zsp v Brně snížila vynesením z 24. listopadu 1923 sazbu tržních poplatků z dobytčat přiváděných na trhy konané v obci H., která byla vynesením téhož úřadu z 18. prosince 1920 podle §u 70 ž. ř. schválena. Stanovíc snížení sazby, odvolala se zsp na ustanovení §u 70 ž. ř. a §u 9 zákona ze 6. srpna 1909 č. 177 ř. z. Dříve než snížení sazby bylo